

РЕШЕНИЕ

№ 3913

гр. София, 17.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110214141 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН. Образувано е по жалба на *** срещу НП № Р-10-252/14.10.2022 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Застрахователен надзор”, с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 312, пар. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2015/35 вр. чл. 126, ал. 3 от КЗ на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева. От страна на жалбоподателя се иска отмяна на постановлението, евентуално намаляване на санкцията, като се излагат аргументи за това, че неправилно и превратно е тълкуван материалният закон (практически без повече конкретика), за използван формалистичен подход при издаване на НП (също практически без повече конкретика), за това, че не били взети предвид при издаване на постановлението съображенията, изложени от застрахователното дружество в хода на производството, както и аргументи срещу квалифициране на административното нарушение като повторно, за наличие на допуснати други съществени нарушения на процедурните правила, предписани от ЗАНН (без да се конкретизират), за неправилно определяне на датата на извършване на административното нарушение (също практически без повече конкретика), за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за несъответствие на санкцията с целите по чл. 12 от ЗАНН и за неправилна квалификация по чл. 644, ал. 2 от КЗ (отделно – и аргументацията относно извършено плащане на застрахователно обезщетение, в която връзка ще стане дума по-долу). Административно-наказващият орган (чрез процесуалния си представител – юрисконсулт) претендира потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, излагайки конкретни възражения срещу доводите на въззивника.

От писмените доказателствени материали (съдът няма задължение да разкрива обективната истина непременно и чрез гласни доказателствени материали, включително чрез разпити на актосъставителя и свидетелите по АУАН – аргумент от чл. 14, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, което съвсем не значи, че не се събират по реда на НПК всички необходими доказателства за разкриване на обективната истина от предмета на доказване по делото, като в случая релевантното за делото е от такова естество, че разпит на свидетели поначало не е необходим) се установява (еднозначно, без каквито и да било основания да не бъде кредитиран който и да било от съответните доказателствени материали, в това число от гледна точка на тяхната логичност, липса на признаци на необективност, нелогичност или неавтентичност) – освен оправомощаването на актосъставителя с писмена и подписана заповед на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Застрахователен надзор“, да съставя АУАН за нарушения на действащия КЗ, актовете по прилагането му и пряко приложимото право на ЕС с изключение на административните нарушения по чл. 638, ал. 1-3 и 5 и чл. 639 от КЗ, освен предявяването на процесния АУАН на писмено упълномощен представител на нарушителя, както и освен връчването на въззивника (в лицето на конкретно посочен деловодител) на препис от НП на 14.10.2022 г. – още описаната в процесното НП фактическа обстановка, към която съдът препраща (забрана за ползване на такава техника за излагане на установената от съда фактическа обстановка не се съдържа никъде в релевантната нормативна уредба, като по този начин просто не се извършва повтаряне на вече описаното, с което страните са запознати). По същия начин съдът следва да препрати и към правната аргументация по обжалваното НП (с която страните също са запознати), която аргументация съдът споделя (наказващият орган е тълкувал и приложил материалния закон според действителния му смисъл и не е следвал формалистичен подход в тази връзка, излагайки доводи и за това какви са реалните негативни аспекти на процесното бездействие) и която до голяма степен дава отговор на доводите, релевирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство, включително по въпросите относно прилагането на чл. 28 от ЗАНН и индивидуализацията на имуществената санкция (в атакуваното постановление не се твърди наличие на вина и ясно са посочени причините, поради които санкцията бива индивидуализирана в размер над съответния минимум, която аргументация съдът споделя напълно), като следва да бъде отбелязано още, че последвалата (след издаване на постановлението) промяна в уредбата по Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд не попада в хипотеза, визирана в чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. И при положение, че е налице закъснение на отчетите на емитентите на акции и облигации, притежавани от дружеството-жалбоподател, то при всяко положение е налице премного информация от кръга на визираната в чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ, която е могла да бъде съобщена на КФН в съответния нормативно установен срок. Следва да се напомни (във връзка с изложената още в хода на съответното предхождащо административно производство, информация за което производство в подробен вид е поместена в обжалваното НП, фактология досежно заболявания на служители на въззивника), че

отговорността по чл. 83 от ЗАНН, от който вид е и процесната, е обективна (безвиновна). Иначе с процесното НП не е ангажирана отговорност за повторност (т. е. не е ангажирана отговорност за извършено при условията на чл. 644, ал. 2 от КЗ административно нарушение), като депозираната жалба съдържа отделни пасажи, които очевидно се явяват остатъци от друга жалба, срещу друго НП (например за никакво конкретно застрахователно обезщетение не става дума в процесното постановление); в постановлението е изложена фактология касателно предходно НП във връзка с приложението на разпоредбата на чл. 58г, ал. 2, т. 2 от ЗАНН (виж!). Датата на извършване (довършване) на административното нарушение е определена съвсем правилно от наказващия орган, имайки предвид това, че се касае за бездействие, респективно първата дата след изтичане на срока на дължимото действие се явява дата на извършване (довършване) на административното нарушение, независимо дали така визираната дата е присъствен или неприсъствен ден (на 08.04.2022 г. е изтекла – като последен ден от съответния срок - 14-тата седмица след края на предходната финансова година на предприятието). При всяко положение липсват съществени (а и каквито да било) нарушения на процесуалните правила в предсъдебната фаза на административно-наказателното производство (съобрази и чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН!). Обясненията (аргументите) на застрахователното дружество относно причините за съответното закъснение са коментирани от страна на наказващия орган в атакуваното НП, като освен изложената от наказващия орган в постановлението аргументация в тази връзка по-горе беше посочено и допълнително основание, поради което съдът не споделя съответните доводи на застрахователното дружество. Само за пълнота на изложението е нужно да се посочи, че актосъставителя и наказващият орган притежават компетентност съгласно чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от КЗ.

В обобщение, при извършената и служебно, включително и вън от доводите от страна на жалбоподателя, цялостна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, съдът не намери причини за изменение или за отмяна на процесното постановление, поради което на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН обжалваното НП следва да бъде потвърдено. Съобразявайки уредбата по чл. 63д, ал. 4, ал. 5 и ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 и ал. 3 от АПК и вр. чл. 37 от ЗПрПом вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в полза на КФН (разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН следва да бъде тълкувана корективно в смисъл, че същата не изключва от приложното си поле масовата хипотеза на участие в съдебното производство като страна на органа, издал акта по чл. 58д, т. 1 от ЗАНН – просто липсва каквато и да било логика за противното, т. е. за включване в приложното поле на разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН само на хипотезите на участие на съответните учреждение или организация, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4 от ЗАНН – съобрази и чл. 61, ал. 1 от ЗАНН!) следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение (с оглед участието на съответния юрисконсулт) в минимален размер съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, имайки предвид степента на сложност на делото от фактическа и правна страна.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № Р-10-252/14.10.2022 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Застрахователен надзор”.

Осъжда ***2, което дружество съгласно ТРРЮЛНЦ е със седалище и адрес на управление гр. С. *** и с представители С.С. П. и К. Д. К., да заплати в полза на КФН сумата от 80 лева – разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____